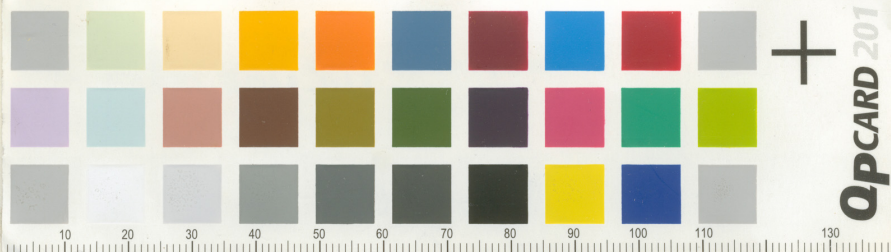

Det kallas att "gå på kaff" när man besöker en flicka. Först när pojken och flickan sk^oll^a gifta sig, kallas det frieri. (Lilla Rågö: August Espling, 33 år.)

Om man kastar en tjock käpp av 1½ meters längd högt upp i luften, och käppen faller ned med spetsen i marken, kan man lugnt gå och knacka på hos flickor. Man blir insläppt. Men om käppen blir lig-gande, får man inte komma in (Korkis: Johan Lechtmets, 79 år).

Det är sed att "gå på fri" eller "ut till piorna". Pojkarna samlas på en gård var som helst i byn, ibland äro de flere, ibland färre. Alla pojkarna äro lika goda. Flickorna ligga i huset, 1-2 flickor i samma rum. Det händer, att alla flickorna samlas i ett hus, men pojkarna släppas ej in. Pojkarna knacka, så att flickan hör det, om hon somnat. Ligger hon högt uppe, får man lov att bulta med ett långt trästycke. Någon bestämd knackning förekommer inte. "Gar danna lauss" säger pojken. "Ja vill suva, ja e svennut", svarar flickan. Ibland låtsar hon sova, men om hon inte har något emot pojken, öppnar hon dörren.- Om en pojke har för avsikt att gå till en bestämd flicka, går han allena. Men ifall det finns flere flickor på ett ställe, gå alla pojkarna in, och det kallar man "skimt".- Vintertid ha ungdomarna "upsite" varje torsdagskväll, och vid 1-2-tiden på natten gå pojkarna och följa flickorna hem. Det händer att pojkarna få komma in, men det händer också, att flickorna göm-ma sig eller stå ute och frysa, om de inte vilja ha pojkar^(e) med. Om pojkarna heter det då: "Han fick sparken" eller "Han fick lång näsa".-

Efter konfirmationen börjar man "gå på fri", ja t.o.m. tidigare, ty numera finns det så få ungdomar på Lilla Rågö, att det inte är någon ^{ordning} ~~ordning~~ alls, utan skoj. Förr var man aldrig med på dansen^r före konfirmationen. De som nyss konfirmerats, kallas "de unga" eller "färsk piqr"- och för att visa, hur unga de äro, nyser man eftersom luften är så färsk, att den går i näsan.- Flickorna ha ylletröjor och "undeimerka" (underkjolar) av ylle, pojkarna kläda av sig skorna, mössan, tröjan, och så krypa bägge under täcket. Första gången ligga de långt ifrån varandra och äro främmande, men

småningom börja de prata om ett och annat. Förr fick man inte somna, men numera gör man det nog. Nu sova de till middagen, men fordom var pojken borta, innan solen gått upp. Det är fortfarande sed, att pojken besöker flickan i smyg, men hennes flickbekanta ställa sig på utkik och vakta på honom.- När en pojke besöker en och samma flicka ofta, säger man: "Tom gå visst, de läsa", och det kan gå många år, ibland snabbt, innan de gifter sig. Förrän pojken "gaar läsa me pian", måste han ge henne "pantduk", men det är inte bestämt, hurudan den skall vara (Lilla Rågö : August Milberg, 31 år.)

Genast efter konfirmationen börjar man "gaa till pigena". Man blir storpojke och följer med utan vidare till "storpigena". Förr gingo de små också med, men sotades svarta och jagades bort av de stora pojkarna. Man besöker flickorna om lördags-, söndags- och torsdagskvällarna och om helgdagar i allmänhet. Bruket förekommer överallt i omnejden. Pojkarna gå i flock, så många som finnas i byn, men de ha ingen bestämd ledare. De äldsta i hopen föra ordet, de yngre hålla sig en smula bakom. Man samlas inte på något bestämt ställe, utan där det passar bäst för tillfället. Flickorna ligga i hus, 1 - 2 stycken tillsammans. Pojkarna knacka i hastig takt, någon bestämd knackning förekommer inte, och inte heller samtalar man på något bestämt sätt. Hela pojkskocken samlas inne hos flickorna, också ^{om} en enda flicka ligger i rummet. Ibland hålla sig flickorna i sängen, ibland äro de uppe. De ha en lång skjorta "everdeil", "undeimerk" och strumpor. Pojkarna röka, prata och skämta, och så ge de sig av igen, varpå flickorna somna. Men det händer, att någon i hopen vänder tillbaka och går till flickorna i smyg.-

De pojkar, som inte gingo till flickor, satte man inte värde på, eftersom de inte blevo insläppta. Det berättas, att en pojke, som hamnat hos en gammal flicka, låg med knutna knävar och ryggen vänd mot henne, ty det var hans plikt att ligga där. Pojkarna klädde av sig mössan, skorna och stundom rocken, och så lade de sig under täcket, ty annars blev det kallt. Det gällde att smygga sig bort, så att ingen såg, men om en pojke "frigjar" till en flicka, ligger han kvar till långt in på morgonen. Det kunde gå 7 - 10 år, innan de unga gifte sig, och de måste leva anständigt för att inte bli föraktade. Men numera är det si och så med den saken.- Ungdomen, som nyss konfirmerats, kallas "fä~~sk~~sk piger" och "fäsk pojkar" (Stora Rågö: Elfrida Ekenäs, 22 år).

coll.
aug.-72 B.

